

Heeft de Eerste Klasse drie zoo hoogstwaardige Leden verloren, de Tweede is deswege in haar geheel gelukkig gespaard gebleven. De Derde verloor in het laatst des voorleden jaars het Lid **J. B. LESBROUSSART**, Hoogleeraar in de Rhetorica aan het Athenaeum te Brusfel, en Lid der Akademie van Wetenschappen en Letteren aldaar. Geboren in de ommestreken van Beauvais in Pikardie, werd hij nu omrent veertig jaren geleden naar de Nederlanden geroepen, eerst als Hoogleeraar te Gend, naderhand te Brusfel. Hij was bemind bij zijne veelvuldige Leerlingen, ook als Huisvader, Echtgenoot en vriend geliefd. Zij, die in de gelegenheid geweest zijn, zijne verdiensten van nader bij, dan dit Instituut geweest is, te kennen, getuigen van zijne uitmuntende hoedanigheden.

Treffender verlies leed de Derde Klasse in HERMAN BOSSCHA, Rector der Latijnsche Scholen, Hoogleeraar in de Geschiedenis der midden en latere Eeuwen, met die des Vaderlands alhier. Deze stad, hare Doorluchtige en Latijnsche Scholen zijn nog diep in rouwe. Hij overleed nu onlangs op den 12^{den} dezer maand in den ouderdom van 64 jaren. Hij was een der getrouwste, kundigste en werkzaamste Leden van het Instituut, en de Klasse verliest in hem één harer beste steunfels en sieraden. Als Latijnsch Dichter is zijn verlies onherstelbaar. Van deze bekwaamheid gaf bereids in 1786 de *Musa Daventriaca* van hem, destijds Rector te Deventer, bewijs. Krachtiger werd dit gestaafd, wanneer hij, als Hoogleeraar te Harderwijk, met een uitstekend gedicht den Vrede van Amiëns plegtstatig vierde. Van Harderwijk naar Groningen geroepen, verkoos hij kort daarna voor zijn Profesoraat aldaar, het bestuur der Latijnsche Scholen in deze stad, en hand-

oorloven, en hij heeft haar tevens geveleid, hierop reeds in dezen jare eenig uitzigt te hebben.

De Klasse verloor vier Leden door den dood, aan twee van welke zij reeds openbare hulde heeft bewezen. In de openbare Zitting van den 30sten Augustus van het pas verloopene jaar geschiede zulks aan de nagedachtenis der Heeren J. B. LES BROUSSART en H. BOSSCHA: die van den Heer D. WIJTENBACH zal voorzeker niet ongeëerd blijven, bij de eerstvolgende, daar geheel geleerd Europa zijne verdienste bij de Grieksche en Latijnsche letteren in dankbaar en vereerend aandenken houdt; wanneer zij tevens hare hulde zal brengen aan die van den Heer H. C. CRAS, wiens verlies haar op dezenzelfden oogenblik in diepen rouwe stort.

Den Heer **JEAN-BAPTISTE LES BROUSSART** te Brusfel, dien de Klasse op den 10den December 1818 door den dood verloor, had zij in den jare 1815 aan Z. M. den Koning voorgedragen onder de geleerden in de zuidelijke provinciën des Rijks, welke zij geschikt oordeelde, om haar als Leden of Korrespondenten te worden toegevoegd. Het Koninklijk besluit van den 28sten Mei 1816 vereerde deze voordragt met deszelfs benoeming tot Lid der Klasse, welke benoeming LES BROUSSART bij eenen brief van den 20sten Julij daaraanvolgende, zoo nederig als erkentelijk, aannam. Deszelfs vergevorderde ouderdom en, niettemin, veelvuldige werkzaamheden onthielden der Klasse wel het genot der tegenwoordigheid en alle vrucht des bijzonderen arbeids van dezen waardigen man, doch de volle overtuiging van het welverdiende dezes schoonen naams kan zijne Letterkundige verdiensten in het algemeen niet onvermeld laten. — Den 21sten Januarij 1747 nabij Beauvais geboren, vond hij in het kollegie dier stad zijne schoolsche loopbaan. Dezelve roemrijk voleindigd hebbende, zag hij zich als jongeling niet slechts het onderwijs en de leiding der

jeugd

jeugd in bijzondere huizen toevertrouwd, maar werd hem, naauwelijks een-en-twintig jaren oud, de openbare leerstoel in de Redekunst in hetzelfde kollegie aangeboden. Het Oostenrijksch Bewind, het openbaar Onderwijs in de Nederlanden ter harte nemende, haalde in 1778 LES BROUSSART door de voordeeligste aanbiedingen over, om zijn vaderland te verlaten, en den leerstoel der Dichtkunst en Welsprekendheid te Gent te bekleeden. Zes jaren later werd hij als Hoogleeraar in de Redekunst geroepen in het kollegie van Theresia te Brusfel. Bij de invoering der centrale Scholen onder het Fransch beheer, zag hij zich tot Hoogleeraar der oude Talen in die der Dijle benoemd: doch bij het vervangen dezer inrichting door die van Lyceën, onder hetzelfde beheer, scheen LES BROUSSART voorbij gezien. Nu bood de Regering van Aalst hem het bestuur aan van hare lagere scholen, waarin hij ijverde tot het jaar 1810, wanneer hij tot den opengekomen stoel der Redekunst bij het Lyceum te Brusfel werd geroepen. Daarna vervulde hij tevens het Hoogleeraarschap in de Latijnsche Letterkunde bij de Akademie dier stad, en zag zich in 1815 door onzen Koning mede benoemd, om het Bewind te dienen van gedachten omtrent de regeling van het openbaar onderwijs in de zuidelijke provinciën.

Bij de vernietiging der Akademie te Brusfel werd hem de Leerstoel der Latijnsche Letterkunde aangeboden op eene der drie Hooge Scholen van Leuven, Luik of Gent; doch hij verkoos Hoogleeraar in de Redekunst te blijven bij het Athenaeum te Brusfel, en volhardde in dit onderwijs tot in de maand voor zijnen dood, wanneer een snel toenemend verval van krachten hem zijn ontlag deed vragen. Hetzelve werd eervol, met behoud

van volle bezolding en onder betuiging van 's Konings welwillendheid verleend, doch kwam hem zulks niet ter kennis dan op den dag van zijn verscheiden. Hij bezweek onder eene borstkwaal, hem sedert anderhalf jaar aangekomen, in den ouderdom van een en zeventig jaren. Op den 1sten December had hij, na reeds kerkelijk te zijn bediend, begeerd zijne leerlingen te zien, en hen aldus roegesproken: „mijne kinderen, gij ziet mij op mijn sterfbed; „hier houdt alle misleiding op. De wetenschappen en geleerdheid „hebben geene waarde zonder deugd. Zijt deugdzaam en gedenkt „aan mij; ik zal u nooit vergeten, maar ga u verbeiden in de „eeuwigheid!” — Zoo hield hij vol tot in zijn uiterste, met hetgeen hij door zijn geheele leven had getracht, en waarin niemand geoordeeld werd, gelukkiger, dan hij, geslaagd te zijn, om de jeugd met den smaak voor de fraaije letteren tevens liefde voor de deugd in te boezemen. — Het Athenaeum van Brusfel deed een plegtigen slijkdienst vieren voor de rust zijner ziele, waarna eene uitdeeling van brood plaats had onder de armen van het Kerspel. — Maar een klein gedeelte van zijnen letterkundigen arbeid heeft het licht gezien. Hem gaat de lof na van een zuiveren en gemakkelijken Latijnschen stijl zoo wel in dichtmaat als in prosa. In 1787 droeg hij bij de Akademie van Brusfel eenen eerprijs weg door zijne lofredde op *Prins Carel Alexander van Lotharingen*. Bij de Akademie te Chalons-sur-Marne behaalde hij het eeregoud met de beantwoording der vrage naar de middelen tot volmaking der opvoeding in de kollegiën van Frankrijk.

Op den 12den Augustus 1819 leed de Klasse een ander zeer treffend verlies in den dood van den Heer HERMAN BOSSCHA, haar Lid van de oprigting des Instituuts af, driemaal haren Voorzitter, en zulks

ook